

Michal Semín: VAKCINAČNÍ MAFIE SI BERE DĚTI ZA RUKOJMÍ. MÍSTO OČKOVÁNÍ GENETICKÁ MANIPULACE!

- CZ24 News | 20. srpna 2021

Michal Semín před blížícím se začátkem školního roku ukazuje, že covidoví diktátoři ve snaze vakcinovat nevyvinuté dětské organismy se nezastaví před ničím a klade závažné otázky o obraně proti tomuto násilí

Tak nám místní covidbyro, zastoupené pány ministry brejnvošingu a nemocnictví, bohorovně sdělilo, že od 1. září hodlá naše děti i nadále zneužívat pro svoje zlovolné biologicko-sociální experimenty. Prý kdo se nenechá testovat, bude muset celý den sedět v masce (zatím nikoli plynové), odděleně od zbytku protestované či proočkované třídy. Svačit bude smět v koutě, zato si vůbec nezazpívá ani nezacvičí. Team building jako vyšitý!

Iniciativa [Vraťme děti do školy](#) zveřejnila tabulku, z níž vyplývá, že v posledních dvou měsících minulého školního roku bylo z celkového počtu 8 649 041 testovaných školáků jen 961 pozitivních. A protože pozitivní nerovná se nemocný, plošným testováním ve školách se jasně potvrdilo, že školy žádným semeništem covidu nejsou. To se samozřejmě předem vědělo, bylo však zapotřebí, aby si firmy, vyvíjející či vyrábějící testy, přišly na své. A tak se z našich daní převedlo na jejich stále tučnější bankovní konta kolem šesti set milionů korun českých...

Není důvod si myslet, že v září tomu bude jinak. Nebo se testy nastaví tak, aby se poměr positivity výrazněji zvýšil? Vláda rozhodla, že bude-li incidence vyšší než 25 pozitivních na 100 000 testů, bude se muset ve školách testovat déle, než jen v prvních dvou týdnech školního roku. A že nemusí zůstat jen u testů, o tom svědčí připravovaná kampaň na plošné očkování, respektive genetickou manipulaci organismu, našich dětí...

V předtuše, jak bude začátek školního roku 2021-22 vypadat, otisklo srpnové číslo měsíčníku MY tuto moji realistickou předpověď:

Ztřeštěný nápad některých členů covidového velína, že děti stráví část léta ve škole, aby dohnaly látku, zanedbanou distanční výukou, zůstal naštěstí jen v jejich hlavách. A tak se alespoň některé rozjely na tábory, o kterých se do poslední chvíle nevědělo, v jakém hygienickém režimu budou probíhat. PCR test v jeho průběhu? Nebo stačí antigenní test? Jednou, víckrát? Pokud možno neopouštět blízké okolí tábora, a když už je to nutné a v místě žijí lidé, tak jen s náhubkem, píše ministerstvo nemocnictví ve svém výnosu. Už z něj však nevyčteme, zda ministr Vojtěch přispěje táborníkům na nákup jednorázových ručníků, neboť pokaždé, když si dítě umyje ruce či jinou část těla, má být z příkazu hlavního hygienika použitý ručník zlikvidován.

Dále čteme: „Podle počtu účastníků organizátor vytvoří skupiny (oddíly) dětí, u kterých se omezí vzájemný kontakt, např. na táboře by se neměly pořádat společné akce pro všechny děti, a pokud ano, měly by být skupiny dětí v bezpečných odstupech, nejlépe pokud by se jednalo o skupiny dětí ubytovaných ve stejné části tábora.“ Stačí totiž jediný pozitivně testovaný (nikoli nemocný!) a je po táboře. Rodiče musí okamžitě změnit svůj program a odvézt své ratolesti do karantény. A tomuto

naše společenské elity, až na malé výjimky, říkají „návrat do normálu“.

Rodiče neplodní, děti poničené?

Každý jen trochu přemýšlející člověk přitom dnes ví, že Fauciho chřipka, se na rozdíl od té běžné, laboratorně neupravené, dětem vyhýbá. Nebýt PCR testů, které jsou podvodně vydávány za diagnostické, takřka bychom nevěděli, že je nějaké dítě „nemocné“. Jistě, výjimky se vždycky najdou, a proto i mezi dětmi spočitatelnými na prstech několika málo rukou se těžší průběh covidu letos na jaře vyskytl. Obecně však platí, že riziko nákazy je mezi dětmi absolutně zanedbatelné. Proč tedy tak přísná opatření, když i oficiální místa zveřejňovanými daty prozrazují, že i netopýři z Fort Detrick se raději válejí někde u moře.

Důvod je prostý – je třeba udržet alespoň mírný stupeň obavy (a tedy i ochotu podřizovat se alespoň nějakým sanitárním příkazům) z toho, co nás čeká na podzim. Již dnes víme, že s otevřením škol začátkem září se děti opět začnou testovat, nejspíš metodou PCR, při níž lze počtem zvolených amplifikací předem určit, zda „jsme si to zase pokazili“. S očekávaným nárůstem případů, zvláště jestli se přes léto vyšlechtí nějaké ty mutace či varianty, se zvýší tlak na očkování i těch věkových kategorií, které operační systém na výrobu toxického spikového proteinu dosud ještě nemají – tedy i, a vlastně především – děti.

Jaká bude reakce jejich rodičů? Bude stejná jako v květnu, kdy se jen velmi malý počet z nich – na protest proti povinnému testování a rouškování – rozhodl pokračovat v domácí výuce? Pokud ano, pak hrozí, že po podzimu přijde zima. Demografická. Existuje totiž riziko, že krevním řečištěm putující protein zasáhne buňky reprodukčního systému mužů či žen v takové míře, že až to bude aktuální, nebude snadné počít. Či počatý život zdárně donosit.

Neplodnost však zdaleka nemusí být jediným hořkým plodem očkování mladých lidí, o čemž svědčí i statistiky ze zemí, kde se již děti ve věku 12 a více let proti covidu „očkují“. Za těch pár měsíců, co jsou této experimentální genové „terapii“ podrobovány, zemřelo po aplikaci jedné či obou dávek více mladistvých než na covid.

Budeme děti bránit?

Ale i kdyby se třídy v příštím školním roce v sanitární zařízení nakonec neproměnily, sociálnímu inženýrství se naše děti jen tak nevyhnou. Postarat se o to má *Plán rovnosti žen a mužů na léta 2021-2024*, kterým se ministerští úředníci a na ně nalepení aktivisté bavili – na náš účet – v průběhu karantény. Už v blízké budoucnosti (plán obsahuje časový harmonogram) by měly být všechny učebnice, používané ve školách, posuzovány podle toho, jak jejich obsah zohledňuje rovnost žen a mužů. Navíc plán počítá s „genderovou aktualizací“ současných výukových materiálů, a to i v rámci předmětů, jako je fyzika či matematika. Asi jen málokoho přitom překvapí, že v projektovém týmu, který za tímto genderovým diktátem stojí, bylo šest žen a jen jeden muž, Vítězslav Slíva. Jinak též aktivista v oblasti boje za „práva menšin s odlišnou sexuální orientací“, proto je na místě otázka, zda jej vůbec mezi muže řadit.

Do začátku nového školního roku již zbývá jen pár týdnů. Času na zvážení, jak postupovat, je tedy ještě relativně dost. Spojíme se s dalšími rodiči a svěříme se vedení školy s našimi představami o tom, jak mají být naše děti vzdělávány? Nebo se rovnou rozhodneme pro plnohodnotné domácí vzdělávání, tentokrát bez vysedávání u počítače při školní on-line výuce, ale s plným zapojením alespoň jednoho z rodičů? Nepřetržitý sled školských reforem, z nichž každá další úroveň vzdělávání ještě více degraduje, navíc zarámovaný normální výuku znemožňujícím sanitárním režimem, činí tyto otázky naléhavější než kdykoli předtím.

Autor: Michal Semín